

Arrest

nr. 295 132 van 6 oktober 2023
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat M.-C. WARLOP
J. Swartenbroucklaan 14
1090 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IV^{de} KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Angolese nationaliteit te zijn, op 15 mei 2023 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 11 april 2023.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 20 juli 2023 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 22 september 2023.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. DIGNEF.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN *loco* advocaat M.C. WARLOP en van attaché A. SMIS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart de Angolese nationaliteit te bezitten en geboren te zijn te Luanda. U verklaart tot de Bantu etnie te behoren en Katholiek te zijn.

Sinds februari 2016 werkte u voor een taxibedrijf als chauffeur. Vanaf eind 2017 begon u in het kader van die functie te werken als chauffeur voor een Portugese vrouw, V.(...) S.(...) , die een liefdesrelatie had met G.(...) M.(...) , de gouverneur van de provincie Moxico in Angola. U vervoerde haar persoonlijk en u bracht ook in haar opdracht regelmatig grote sommen geld naar verschillende plaatsen.

V.(...) had geld uitgeleend aan een Portugese man, Q.(...) , die weigerde om haar terug te betalen. V.(...) vroeg u om mensen te zoeken om Q.(...) te vermoorden. U weigerde om dat te doen, en zei dat ze in plaats daarvan naar de politie moest gaan. V.(...) wou dit niet, omdat ze schrik had dat haar liefdespartner, G.(...) , erachter zou komen. U ging met haar naar de politie en voerde het woord. Q.(...) werd opgeroepen door de politie en uiteindelijk het land uitgezet. V.(...) ging naar de politiechef om discretie te vragen. V.(...) begon daarop een romantische affaire met de politiechef.

V.(...) vroeg u om haar in contact te brengen met Zeno, de zoon van de toenmalige president van Angola, die tevens de eigenaar was van het taxibedrijf waarvoor u werkte. U zei dat u dat niet kon doen omdat u hem niet persoonlijk kende.

Op 7 juli 2018 merkte u dat uw auto gevolgd werd door een zwarte auto. U liet V.(...) uit de wagen stappen bij een politiestation en reed de stad rond, waarbij u merkte dat u gevolgd werd. Toen de achtervolgende auto verdween, ging u opnieuw V.(...) ophalen.

Op 10 juli 2018 reed u 's avonds alleen rond. Een motorrijder deed teken dat u moest stoppen, wat u niet deed. Toen zag u twee mannen die hun wapens trokken. U reed snel verder en hoorde dat u beschoten werd. U belde naar uw baas, en keerde terug naar het bedrijf. Vervolgens belde u met V.(...). Zij vertelde u dat haar liefdespartner, G.(...) , alles ontdekt had en u wou vermoorden. Ze zei dat u snel uit het land moest vluchten omdat u anders gedood zou worden.

Vanaf dat moment dook u onder op verschillende plekken, bij familieleden en vrienden in Luanda. Op 4 september 2018 ging u naar de Portugese ambassade om een visum te regelen, dat u later in de maand verkreeg.

U verliet Angola op 28 september 2018 op legale wijze met behulp van uw eigen paspoort en een visum voor Portugal, waar u op dezelfde dag aankwam. Vervolgens reisde u per bus naar België op 5 oktober 2018, waar u op 5 november 2018 een verzoek om internationale bescherming indiende.

U hoorde dat, na uw vertrek uit het land, de politie uw huis bezocht omdat ze op zoek waren naar u en uw spullen meenamen.

U hoorde in 2021 van V.(...) dat u beter niet terugkeerde naar Angola, omdat zij dan ook alles zou kunnen verliezen. U hoorde dat men had verzonnen dat u tegen de regering was, zodat men u gemakkelijker kon vervolgen.

Te ondersteuning van uw VIB legt u volgende stukken neer: Angolees paspoort (dd.27.11.2015), Kaart sociale zekerheid (dd.10.01.2017), kiezerskaart, werkkaart Transcoop.

U verklaart dat u niet kan terugkeren naar Angola, omdat u vermoord zal worden door G.(...) om u te doen zwijgen. Hij zou dit willen doen omdat u afwist van de affaire van zijn liefdespartner, en u haar, als haar chauffeur, naar haar minnaar had gebracht. Bovendien was u betrokken bij het rondbrengen van geld.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na onderzoek van de door u ingeroepen asielmotieven en de stukken in uw administratieve dossier stel ik vast dat ik u noch het statuut van vluchteling, noch het subsidiair beschermingsstatuut kan toekennen.

De door u beweerde problemen kunnen door het Commissariaat-generaal niet worden aangenomen. Ze berusten louter op boude uitspraken en vage veronderstellingen, waarvoor u niet

het minste begin van bewijs aanbrengt. Het Commissariaat-generaal acht uw relaas hierdoor niet geloofwaardig.

Het Commissariaat-generaal stelt vast dat uw vrees bij terugkeer louter berust op een telefoongesprek met V.(...), waarin zij u vertelde dat haar partner u wou vermoorden (zie CGVS, notities van het persoonlijk onderhoud, p.19). U hebt zelf geen enkele persoonlijke bedreigingen ontvangen die concreet aantonen dat u gevaar loopt in Angola. Met betrekking tot de twee gebeurtenissen die u aanhaalt, namelijk de achtervolging door de zwarte auto op 7 juli 2018 en het beschieten van uw auto op 10 juli 2018, kan u op geen enkele manier concreet maken of aantonen dat deze rechtstreeks verband houden met de door u beweerde problemen. U hebt zich louter gebaseerd op de vage verklaringen van V.(...), dat haar partner u wou vervolgen, wat hoogstens beschouwd kan worden als indirecte aanwijzingen van een verband met de beschieting van uw auto. U bent niet naar de politie gegaan om klacht neer te leggen dat u bent beschoten of om een onderzoek te starten naar de verantwoordelijken.

Met betrekking tot het bezoek van de politie aan uw huis na uw vertrek uit het land, merkt het Commissariaat-generaal op dat dit evenzeer louter boude beweringen zijn zonder begin van bewijs (CGVS, notities, p.29). U kan hierover evenmin concrete verklaringen geven of bewijs aanbrengen dat de politie effectief naar u op zoek was.

Het Commissariaat-generaal stelt vast dat u op geen enkele manier concreet kan maken om welke reden u persoonlijk zou vervolgd worden door G.(...) , gouverneur van Moxico, naar aanleiding van het vreemdgaan van diens liefdespartner, uw opdrachtgeefster V.(...). Uw verklaringen berusten louter op vermoedens, namelijk dat het "onrespectvol" was van u om als chauffeur V.(...) naar haar minnaar te brengen (CGVS, notities, p.21). U kan verder geen enkele concrete informatie geven over hoe de partner van V.(...) het overspel ontdekte of hoe hij erbij zou komen u van iets te beschuldigen en u op basis daarvan zou willen vermoorden (CGVS, notities, p.27). Uw vrees wordt nog verder ondermijnd door de vaststelling dat V.(...) en G.(...) in 2021, het moment van uw laatste contact met V.(...), nog steeds een liefdeskoppel waren (CGVS, notities, p.21). Het is volstrekt onlogisch dat G.(...) zo kwaad is dat hij u, als loutere chauffeur van zijn minnares, zou willen vermoorden ondanks dat u niks met haar overspel te maken heeft, en tegelijkertijd in een relatie blijft met de vrouw die het overspel heeft gepleegd. Wanneer u hiermee geconfronteerd wordt, kan u geen enkele zinnige verklaring bieden (CGVS, notities, p.21). U stelt enkel dat V.(...) zei dat ze schrik had dat u bij terugkeer zou verhoord worden, en dat de informatie die u zou kunnen vrijgeven over haar, ervoor zou kunnen zorgen dat zij al haar bezittingen en geld in Angola zou kunnen verliezen.

Waar u stelt dat u ook vervolgd zou kunnen worden door G.(...) omdat u rondreed met geld voor V.(...), stelt het Commissariaat-generaal vast dat u op geen enkele manier concreet vertelt over welke activiteiten het precies ging (CGVS, notities, p.23-24). Ondanks dat u tijdens het persoonlijk onderhoud herhaaldelijk gevraagd wordt om concreet te vertellen over de oorsprong en het doel van het geld, verklaart u daar volledig onwetend over te zijn en blijft u bij extreem vage verklaringen. Hierdoor heeft het Commissariaat-generaal geen enkel zicht op de problematiek rond het transporteren van geld, noch op de reden waarom u hiervoor vervolging dient te vrezen.

U verklaart verder dat men u valselijk zou beschuldigen van een opposant tegen de overheid te zijn om u gemakkelijk te kunnen vervolgen (CGVS, notities, p.20). Ook dit zijn boude stellingen zonder enige concretisering en zonder begin van bewijs. U stelt te beschikken over een krantenartikel met uw naam in, maar legt dit niet voor bij de Dienst Vreemdelingenzaken, noch ten overstaan van het CGVS (DVZ, Verklaring volgend verzoek, vraag 16). In elk geval merkt het Commissariaat-generaal op dat een dergelijk document geen afbreuk zou doen aan bovenstaande vaststellingen. Om enige bewijskracht aan een document te ontfangen, dient het te worden ondersteund door geloofwaardige, coherente en plausibele verklaringen hetgeen in casu niet het geval is. Immer is er in uw geval geen enkele sprake van enig politiek engagement, laat staan van een ernstige politieke oppositie die zichtbaar is voor de autoriteiten, op basis waarvan u als een opposant zou kunnen worden beschouwd en door de Angolese autoriteiten vervolgd zou worden. U maakt op geen enkele manier deze politieke invalshoek concreet.

Verschillende andere elementen ondermijnen de geloofwaardigheid van uw vrees totaal. Zo stelt het Commissariaat-generaal vast dat u het land legaal hebt verlaten met behulp van uw eigen paspoort. Dit ondermijnt de geloofwaardigheid van uw verklaringen waarin u beweert gezocht te worden door de politie op last van een vooraanstaand ex-regeringslid te Angola, namelijk de gouverneur van Moxico en voormalige minister van sport. Verder stelt het Commissariaat-generaal vast dat u, na de twee

gebeurtenissen waarvan u het verband met uw beweerde vrees absoluut niet concreet kan maken, nog meer dan twee maanden in Luanda kon verblijven, zonder enig verder probleem gekend te hebben.

Tot slot stelt het Commissariaat-generaal vast dat u, na uw vertrek uit het land, geen moeite hebt gedaan om de actualiteit van uw vrees op te volgen. U hebt enkel in 2021 gebeld met V.(...), die u vertelde dat u nog steeds gezocht werd. U hebt geen enkele andere moeite gedaan om de actualiteit van uw vrees te achterhalen. U hebt evenmin moeite gedaan om contact op te nemen met G.(...) om de zaak met hem uit te praten, ook al kende u hem persoonlijk, voor de problemen begonnen (CGVS, notities, p.26). Noch hebt u op enige manier geprobeerd om V.(...), die nog steeds met G.(...) een relatie heeft, te laten bemiddelen om uw leven te redden. U bent zelfs niet op de hoogte of G.(...) überhaupt nog gouverneur van Moxico is en een hoogstaande functie uitvoert (CGVS, notities, p.19). Aangezien deze persoon de enige actor van vervolging voor wie u een vrees koestert, is het niet geloofwaardig dat u geen enkel idee hebt of hij nog een hoge politieke functie uitvoert.

De door u aangebrachte documenten kunnen de bovenstaande beoordeling niet in uw voordeel keren. Uw identiteits- en werkdocumenten bevatten informatie die hier niet ter discussie staat.

Gezien het feit dat uw verklaringen niet geloofwaardig zijn, is het Commissariaat-generaal van oordeel dat er geen gegronde vrees voor vervolging bestaat bij terugkeer naar Angola.

Daardoor komt u niet in aanmerking voor de vluchtelingenstatus of de status van subsidiair beschermde in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een enig middel voert verzoeker de schending aan van artikel 1, A van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (hierna: het Verdrag van Genève), van de artikelen 48/3, 48/4, 48/5, 48/6 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van "de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, inclusief de zorgvuldigheidsplicht en de samenwerkingsplicht". Tevens is verzoeker van oordeel dat de adjunct-commissaris een manifeste appreciatiefout heeft gemaakt.

2.2. Ingevolge artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet wordt het verzoek om internationale bescherming van verzoekende partij in hetgeen volgt bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

De Raad dient daarbij een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft aan om welke redenen verzoekende partij al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Gelet op het devolutieve karakter van onderhavig beroep, dient hij daarbij niet noodzakelijk in te gaan op alle aangevoerde argumenten.

2.3. In navolging van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen kan de Raad verzoeker evenmin als vluchteling erkennen of hem de subsidiaire beschermingsstatus toekennen.

Het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen stelde terecht:

"Na onderzoek van de door u ingeroepen asielmotieven en de stukken in uw administratieve dossier stel ik vast dat ik u noch het statuut van vluchteling, noch het subsidiair beschermingsstatuut kan toekennen.

De door u beweerde problemen kunnen door het Commissariaat-generaal niet worden aangenomen. Ze berusten louter op boude uitspraken en vage veronderstellingen, waarvoor u niet

het minste begin van bewijs aanbrengt. Het Commissariaat-generaal acht uw relaas hierdoor niet geloofwaardig.

Het Commissariaat-generaal stelt vast dat uw vrees bij terugkeer louter berust op een telefoongesprek met V.(...), waarin zij u vertelde dat haar partner u wou vermoorden (zie CGVS, notities van het persoonlijk onderhoud, p.19). U hebt zelf geen enkele persoonlijke bedreigingen ontvangen die concreet aantonen dat u gevaar loopt in Angola. Met betrekking tot de twee gebeurtenissen die u aanhaalt, namelijk de achtervolging door de zwarte auto op 7 juli 2018 en het beschieten van uw auto op 10 juli 2018, kan u op geen enkele manier concreet maken of aantonen dat deze rechtstreeks verband houden met de door u beweerde problemen. U hebt zich louter gebaseerd op de vage verklaringen van V.(...), dat haar partner u wou vervolgen, wat hoogstens beschouwd kan worden als indirecte aanwijzingen van een verband met de beschieting van uw auto. U bent niet naar de politie gegaan om klacht neer te leggen dat u bent beschoten of om een onderzoek te starten naar de verantwoordelijken.

Met betrekking tot het bezoek van de politie aan uw huis na uw vertrek uit het land, merkt het Commissariaat-generaal op dat dit evenzeer louter boude beweringen zijn zonder begin van bewijs (CGVS, notities, p.29). U kan hierover evenmin concrete verklaringen geven of bewijs aanbrengen dat de politie effectief naar u op zoek was.

Het Commissariaat-generaal stelt vast dat u op geen enkele manier concreet kan maken om welke reden u persoonlijk zou vervolgd worden door G.(...) , gouverneur van Moxico, naar aanleiding van het vreemdgaan van diens liefdespartner, uw opdrachtgeefster V.(...). Uw verklaringen berusten louter op vermoedens, namelijk dat het "onrespectvol" was van u om als chauffeur V.(...) naar haar minnaar te brengen (CGVS, notities, p.21). U kan verder geen enkele concrete informatie geven over hoe de partner van V.(...) het overspel ontdekte of hoe hij erbij zou komen u van iets te beschuldigen en u op basis daarvan zou willen vermoorden (CGVS, notities, p.27). Uw vrees wordt nog verder ondermijnd door de vaststelling dat V.(...) en G.(...) in 2021, het moment van uw laatste contact met V.(...), nog steeds een liefdeskoppel waren (CGVS, notities, p.21). Het is volstrekt onlogisch dat G.(...) zo kwaad is dat hij u, als loutere chauffeur van zijn minnares, zou willen vermoorden ondanks dat u niks met haar overspel te maken heeft, en tegelijkertijd in een relatie blijft met de vrouw die het overspel heeft gepleegd. Wanneer u hiermee geconfronteerd wordt, kan u geen enkele zinnige verklaring bieden (CGVS, notities, p.21). U stelt enkel dat V.(...) zei dat ze schrik had dat u bij terugkeer zou verhoord worden, en dat de informatie die u zou kunnen vrijgeven over haar, ervoor zou kunnen zorgen dat zij al haar bezittingen en geld in Angola zou kunnen verliezen.

Waar u stelt dat u ook vervolgd zou kunnen worden door G.(...) omdat u rondreed met geld voor V.(...), stelt het Commissariaat-generaal vast dat u op geen enkele manier concreet vertelt over welke activiteiten het precies ging (CGVS, notities, p.23-24). Ondanks dat u tijdens het persoonlijk onderhoud herhaaldelijk gevraagd wordt om concreet te vertellen over de oorsprong en het doel van het geld, verklaart u daar volledig onwetend over te zijn en blijft u bij extreem vage verklaringen. Hierdoor heeft het Commissariaat-generaal geen enkel zicht op de problematiek rond het transporteren van geld, noch op de reden waarom u hiervoor vervolging dient te vrezen.

U verklaart verder dat men u valselyk zou beschuldigen van een opposant tegen de overheid te zijn om u gemakkelijk te kunnen vervolgen (CGVS, notities, p.20). Ook dit zijn boude stellingen zonder enige concretisering en zonder begin van bewijs. U stelt te beschikken over een krantenartikel met uw naam in, maar legt dit niet voor bij de Dienst Vreemdelingenzaken, noch ten overstaan van het CGVS (DVZ, Verklaring volgend verzoek, vraag 16). In elk geval merkt het Commissariaat-generaal op dat een dergelijk document geen afbreuk zou doen aan bovenstaande vaststellingen. Om enige bewijskracht aan een document te ontfangen, dient het te worden ondersteund door geloofwaardige, coherente en plausibele verklaringen hetgeen in casu niet het geval is. Immer is er in uw geval geen enkele sprake van enig politiek engagement, laat staan van een ernstige politieke oppositie die zichtbaar is voor de autoriteiten, op basis waarvan u als een opposant zou kunnen worden beschouwd en door de Angolese autoriteiten vervolgd zou worden. U maakt op geen enkele manier deze politieke invalshoek concreet.

Verschillende andere elementen ondermijnen de geloofwaardigheid van uw vrees totaal. Zo stelt het Commissariaat-generaal vast dat u het land legaal hebt verlaten met behulp van uw eigen paspoort. Dit ondermijnt de geloofwaardigheid van uw verklaringen waarin u beweert gezocht te worden door de politie op last van een vooraanstaand ex-regeringslid te Angola, namelijk de gouverneur van Moxico en voormalige minister van sport. Verder stelt het Commissariaat-generaal vast dat u, na de twee

gebeurtenissen waarvan u het verband met uw beweerde vrees absoluut niet concreet kan maken, nog meer dan twee maanden in Luanda kon verblijven, zonder enig verder probleem gekend te hebben.

Tot slot stelt het Commissariaat-generaal vast dat u, na uw vertrek uit het land, geen moeite hebt gedaan om de actualiteit van uw vrees op te volgen. U hebt enkel in 2021 gebeld met V.(...), die u vertelde dat u nog steeds gezocht werd. U hebt geen enkele andere moeite gedaan om de actualiteit van uw vrees te achterhalen. U hebt evenmin moeite gedaan om contact op te nemen met G.(...) om de zaak met hem uit te praten, ook al kende u hem persoonlijk, voor de problemen begonnen (CGVS, notities, p.26). Noch hebt u op enige manier geprobeerd om V.(...), die nog steeds met G.(...) een relatie heeft, te laten bemiddelen om uw leven te redden. U bent zelfs niet op de hoogte of G.(...) überhaupt nog gouverneur van Moxico is en een hoogstaande functie uitvoert (CGVS, notities, p.19). Aangezien deze persoon de enige actor van vervolging voor wie u een vrees koestert, is het niet geloofwaardig dat u geen enkel idee hebt of hij nog een hoge politieke functie uitvoert.

De door u aangebrachte documenten kunnen de bovenstaande beoordeling niet in uw voordeel keren. Uw identiteits- en werkdocumenten bevatten informatie die hier niet ter discussie staat.

Gezien het feit dat uw verklaringen niet geloofwaardig zijn, is het Commissariaat-generaal van oordeel dat er geen gegronde vrees voor vervolging bestaat bij terugkeer naar Angola.

Daardoor komt u niet in aanmerking voor de vluchtelingenstatus of de status van subsidiair beschermde in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet."

Dezermotieven vinden steun in het dossier, zijn pertinent en terecht en worden door de Raad overgenomen.

De Raad stelt vast dat verzoeker in voorliggend verzoekschrift geen enkele ernstige poging onderneemt om voormelde motieven, die pertinent en draagkrachtig zijn, steun vinden in het administratief dossier en op grond waarvan terecht wordt besloten dat geen geloof kan worden gehecht aan zijn relaas en de redenen waarom hij aanvoert een gegronde vrees vervolging te hebben en/of een reëel risico op ernstige schade te lopen, te verklaren of te weerleggen. Het komt aan verzoeker toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waartoe hij echter geheel in gebreke blijft. Zonder in detail in te gaan op de motieven van de bestreden beslissing, dient de Raad na lezing van het verzoekschrift immers vast te stellen dat verzoeker niet aantoonde dat de motivering in de bestreden beslissing, waarin zijn verklaringen ongeloofwaardig worden geacht, onredelijk of ontoereikend zou zijn. Verzoeker komt in wezen immers niet verder dan het louter volharden in en herhalen van zijn eerder afgelegde verklaringen, en het bekritisieren en tegenspreken van de gevolgtrekking door de commissaris-generaal, hetgeen echter bezwaarlijk een dienstig verweer kan worden geacht en waarmee hij dan ook niet vermag voormelde motieven van de bestreden beslissing te ontkrachten.

Het louter verwijzen naar de algemene situatie van geweld volstaat niet om aan te tonen dat verzoeker in zijn land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en vervolgd of dat er wat hem betreft een reëel risico op lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient *in concreto* te worden aangetoond en verzoeker blijft desbetreffend in gebreke.

Met de stelling dat de gouverneur van Moxico verzoeker bedreigt en dat zijn invloed ervoor zorgt dat hij bij terugkeer vervolging kan vrezen, plaatst verzoeker voorgaande vaststellingen niet in een ander daglicht. Ook met de stelling dat het onmogelijk is van verzoeker te verwachten dat hij het bewijs van de causale band tussen de incidenten en de vervolging zwart op wit kan aanbrengen, doet verzoeker geen afbreuk aan de gedane vaststellingen. Verzoeker baseerde zich immers louter op de vage verklaringen van V., dat haar partner hem wou vervolgen, wat hoogstens beschouwd kan worden als een indirecte aanwijzing van een verband met de beschieting van zijn auto. Verzoeker is ook niet naar de politie gegaan om klacht neer te leggen dat hij was beschoten of om een onderzoek te starten naar de verantwoordelijken. Verzoeker stelt zich de vraag hoe van hem verwacht zou kunnen worden dat hij klacht zou indienen ten gevolge van de beschieting terwijl de partner van de gouverneur erbij betrokken was. Hiermee biedt verzoeker echter geen verklaring voor het gegeven dat hij zich louter baseerde op veronderstellingen te meer hij ook niet naar de politie is gegaan om klacht neer te leggen zodat er duidelijkheid kon komen in wie zijn vervolgers waren.

Hoewel verzoeker ervan uitgaat dat de gouverneur het op hem gemunt heeft, kan hij op geen enkele manier concreet maken om welke reden hij persoonlijk zou vervolgd worden door de gouverneur van Moxico, naar aanleiding van het vreemdgaan van diens liefdespartner. Verzoekers verklaringen berusten louter op vermoedens, namelijk dat het "onrespectvol" was van hem om als chauffeur V. naar haar minnaar te brengen en hij kan verder geen enkele concrete informatie geven over hoe de partner van V. het overspel ontdekte of hoe hij erbij zou komen verzoeker van iets te beschuldigen en hem op basis daarvan zou willen vermoorden. Het argument dat hij geen contacten heeft in Angola die hem ertoe in staat stellen informatie in te winnen, is opnieuw niet meer dan slechts een bewering. De Raad acht het overigens onaannemelijk dat verzoeker die beweert zijn gehele leven in Angola te hebben gewoond, geen enkel contact heeft waaraan hij mogelijk informatie zou kunnen vragen.

Verzoekers vrees wordt nog verder ondermijnd door de vaststelling dat V. en de gouverneur in 2021, het moment van zijn laatste contact met V., nog steeds een liefdeskoppel waren. Ook de Raad acht het niet aannemelijk dat de gouverneur zo kwaad is dat hij verzoeker, als loutere chauffeur van zijn minnares, zou willen vermoorden ondanks dat hij niks met haar overspel te maken heeft, en tegelijkertijd in een relatie blijft met de vrouw die het overspel heeft gepleegd.

Verzoeker hult zich in het verzoekschrift in onwetendheid doch brengt geen enkel concreet element bij dat hier een ander licht op kan werpen.

De argumentatie dat V. invloed heeft en dat verzoeker evenzeer door haar kan worden gevisieerd als hij te veel zou vertellen, is opnieuw niet meer dan een bewering.

Waar verzoeker naar de macht van M. verwijst en algemene informatie in deze zin, maakt hij nog niet aannemelijk dat hij persoonlijk wordt gevisieerd en er enige nood zou zijn aan internationale bescherming. Het blijft niet meer dan louter beweringen van verzoekers kant.

Het argument dat de tijdlijn van de gebeurtenissen overeenstemt met de politieke context en de opstart van de anti-corruptiejacht toont op zich geen persoonlijke vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade aan.

Verzoeker komt niet verder dan te verwijzen naar de Angolese context, de achtergrond van M. en V. en zijn activiteit als taxichauffeur die V. naar haar minnaar bracht en belangrijke sommen geld vervoerde. Hij verwijst in het verzoekschrift naar de eerder afgelegde verklaringen en herhaalt deze slechts doch dit kan niet volstaan om de gedane vaststellingen in een ander daglicht te stellen.

Het gegeven dat verzoeker ook vervolging riskeert omdat er informatie wordt gezocht over de gelden in het kader van een grote geldverduistering en hij informatie kent die lastig is voor V. en M. staat in schril contrast met het feit dat verzoeker het land legaal kon verlaten met zijn eigen paspoort. Het argument dat V. hem het land wilde uitkrijgen, connecties heeft gebruikt en betalingen heeft gedaan, klemmt met zijn bewering dat hij gezocht wordt door de politie op aansturen van de gouverneur van Moxico.

Ook in het verzoekschrift beperkt verzoeker zich tot louter beweringen waaruit volgens hem een persoonlijke nood aan internationale bescherming zou kunnen bestaan. Dit volstaat echter niet. Zoals reeds gesteld, dient hij de beweerde vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade *in concreto* aan te tonen, doch blijft in gebreke.

Gelet op het voorgaande dient vastgesteld dat verzoekers vluchtrelaas niet voldoet aan de voorwaarden van artikel 48/6, § 1, 4 en 5 van de Vreemdelingenwet.

Het voorafgaande in acht genomen, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging heeft in de zin van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

Uit hetgeen voorafgaat is gebleken dat aan verzoekers vluchtrelaas, waarop hij zich eveneens beroept teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te verwerven, geen geloof kan worden gehecht. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen meent derhalve dat verzoeker dan ook niet langer kan steunen op de elementen aan de basis van dat relaas teneinde aannemelijk te maken een reëel risico te lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat verzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het

ongeloofwaardige vluchtrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Verzoeker toont niet aan dat er in Angola sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Bijgevolg maakt verzoeker niet aannemelijk dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal. De overige aangevoerde schendingen kunnen, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

Bovenstaande vaststellingen volstaan om te besluiten dat verzoeker niet als vluchteling kan worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zes oktober tweeduizend drieëntwintig door:

C. DIGNEF,	wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
R. VAN DAMME,	griffier.

De griffier,	De voorzitter,
--------------	----------------

R. VAN DAMME

C. DIGNEF